

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1701

Decas IX. Ab anno Christi 1280. ad 1290.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64765](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64765)

tico & Galatiâ, usque ad mare Lycium
Carium, fluviumque Eumedontem.

ee
oo

DECAS IX.

✧ *Ab anno Christi 1280. ad 1290.*

1281. **C**reatur Viterbii Summus Pontifex
✧ Simon de Bria Turonensis
qui in honorem S. Martini Turonensis
ci voluit Martinus II.

Martinus Papa Carolo Andegavensi re
stituit Ecclesiæ Vicariatum, quem Nicola
us illi ademerat. Quo facto magis sibi à Ca
rolo timuerunt Petrus Arragoniæ Rex, &
Palæologus: præsertim cum terrâ marique
Carolus exercitus immitteret, unde inimici
Gallorum inceptam conspiracyonem
contra Gallos ardentius urgere persece
runt, Joanne Procidâ larvato Monacho
triginta millia unciarum auri ad Petrum
Arragonum deferente nomine Imperato
ris Palæologi, ad conspiracyonis finem pro
sequendum.

✧ (1282.) ✧ Tartari Saracenos variè
divexant, & vires diversis victoriis atte
runt, absque tamen Christianorum emolu
mento, quos æquè dirè persequantur.
Au.

Austria ab Imperatore Rudolpho datur Alberto filio : atque ab eo tempore permansit in familiâ Habsburgensium.

Moguntini in Judæos insurgunt, & multos interficiunt, reliquos bonis exuunt & ejiciunt; quorum exemplum multæ aliæ civitates secutæ sunt.

Sanctius Alphonsum patrem suum Castellæ Regem expellit è regno, quem contra jus sibi successorem destinârat, rejectis nepotibus suis hæredibus legitimis; exceptus est miser ab Hispalensibus, & pecuniam atque auxilium à Rege Marochi & Mauro postulare compulsus, qui etiam ipsi generosior Christianis hostem suum juvit, ut factam humano generi contumeliam in filio ulcisceretur.

Contigerunt hoc anno famosissimæ vespere Siculæ, cum, secretis initis consiliis, paratâ à Petro Arragoniæ Rege classe, specie invadendi Africam, & Palæologo Imperatore Græco aurum suppeditante, Siculi constituto tempore pulsationis campanarum ad vespertinas preces, ipso die Paschatis, qui fuit 30. dies Martii, omnes totâ Insulâ Gallos supra octo millia, inermes & nihil tale, tali maximè die cogitantes, nullo sexû, ætatis vel Ordinis habitâ ratione, tantâ crudelitate necârunt, ut etiam

tiana

tiam prægnantes ex Francis eviscerare
 ne quid stirpis Francicæ in Sicilia super
 set. Soli illi, quos Spirlinga arx mu
 tissima protexit ab hoc sanguinis Franc
 diluvio immunes fuerunt. Quo tempore
 Petrus Arragonius eò continuò cum clas
 advolans, Caroli Regis, qui tum in Hetr
 ria aberat, navibus & regno potitur.
 Rexque Siciliae salutatur, qui jam Consta
 tiam Manfredi olim Regis Siculi filiam
 matrimonio, & ex eâ liberos habebat. Ad
 currit & Carolus audito nuncio, & Mese
 nam aggreditur, sed re infectâ recedit.
 Martinus Papa in tanti sceleris ultionem
 Petrum excommunicat, eique etiam
 regni paterni abrogat, ac tribuit Carolo
 Valesio filio minori Regis Franciæ, ex
 rore Regis Arragonii.

✱(1283.)✱ Carolo evocante ex Gal
 liis auxilia ad Siciliam recuperandam, Pe
 trus Arragonius imparem se Carolo vi
 dens, & longius sibi auxilia petenda hauri
 ignarus, dolum pro scuto arripuit, & spe
 cie parcendi Christiano sanguini, provocat
 ad singulare certamen eâ lege æmulum, ut
 equitibus utrinque certantibus partis vin
 centis præmium esset Sicilia, infamia au
 tem esset penes eum, qui pugnam detre
 ctaret. Locus huic certamini designatus
 est

est Burdegala, tunc Anglo Regi subdita: Hanc pugnam vehementer improbavit, Martinus, impedire tamen non potuit, cum eam unius fortitudo & alterius fraus exigeret. Sed pluris facere Petrum Siciliam, quam honorem suum, sequens annus edocuit.

Michaël Palæologus Imperator Constantinopolitanus moritur, & quod Ecclesiæ Romanæ favissent, à proprio filio Andronico sepulturâ sacrâ privatur.

Herbipoli in Germaniâ præsentē Rudolpho & Imperatore Concilium celebratur, in quo Legatus Pontificius contributionem decimi denarii à Clero, & Imperator ab universo populo exigere cœperat.

Burdegalæ (ut superiore anno conditum fuerat) Carolus à manè usque ad Vesperam adversarium suum opperuit, quo redeunte, & jam concubiâ nocte, Petrus coram urbis Præfecto adstitit, ei que arma sua tradidit, atque incitatissimis equis in Arragoniam discessit, uxore interim in Sicilia disponente, & regimen confirmante. Et sic meditatam hoc longè latè que famosum certamen evanuit.

(1284.) Carolus Claudus filius Caroli Regis Siciliæ à Rogerio Làuriâ classis Arragoniæ Præfecto navali pugná superatur

ratur & capitur, quem Siculi mox capti
damnârunt, & ejus sanguine Conradini
nibus litâssent, nisi Constantia Petri
eum morte subduxisset & ad virum suum
in Catalauniam misisset, ut sic potius con-
jugis sui rebus, quam Siculorum odio
lificaretur.

Res Christianorum vergunt in exitum
in Syriâ ob Christianorum maximè discor-
regimen & jura diversa: Legato Pontifi-
cio, Patriarchâ Hierosolymitano, Præ-
sulis Regum Franciæ, Angliæ, Siciliæ, Prin-
cipe Antiocheno, Comite Tripolitano,
Hospitalariis, Templariis, Teutonicis,
Venetis, Genuensibus, Florentinis, Pise-
nis, Armenis, Tartaris, singulis sua
jura arrogantibus & propugnantibus; unde
de maximæ injustitiæ enatæ, & contem-
tiones armis dirimebantur, & scelera de-
mittebantur impunita, dum rei ab unâ in
alteram ditionem demigrarent, etiam in
eisdem urbibus, & in præcipuâ civitatibus
Ptolemaide, à tribunali ad tribunal alteri-
us potentiæ & juris appellarent; unde mi-
rum non fuit, tot, tamque discordes
Terræ sanctæ propugnatores æquitatis &
sanctitatis simul eversores in manus Sara-
cenorum, velut in unguis harpyiarum in-
cidisse & dilaceratos esse.

(1285.) Moritur Carolus Siciliae Rex ætatis anno 66. regni Siculi 20. Hierosolymitani 8. rectè magnus à suis appellatus sive bellandi artem, sive pietatem spectemus, quem sub finem vitæ calamitates majorem effecere. Successorem reliquit filium Carolum Claudum Principem salernitanum captivum adhuc.

Obiit eodem anno Martinus IV. Papa, sanctitatem ejus testantur miracula quibus etiam post mortem claruit, sepultus Perusii, ubi ut sanctus colitur. Ibidem electus est Sabellus Coronatus apud S. Petrum & dictus Honorius IV. cui frater fuit Pandolphus, judex æquissimus, dictus terror malorum, dum ille decus bonorum, & præsidium vocaretur:

Petrus Arragonius alternis pugnis, cædibus & victoriis fatigatur à Philippo Francorum Rege & viribus atteritur: Philippus autem Galliae Rex Perpiniæ morbo ingravescente anno ætatis 40. regni 15. morti succumbit. Successorem relinquens Philippum IV. qui propter formosissimam corporis speciem dictus est bellus sive Pulcher.

Interiit haud diù post Petrus Arragonum Rex, dum in fratrem suum Jacobum Balearidum Regem, qui Francis faverat, bel-

bellum parat, ex vulnere uti creditum
in insidiis recepto. Absolutus est mori
ab anathemate per Archi-Episcopum Te-
raconensem. Quia tamen filio suo anathematis
causam reliquit Siculi regni posses-
sionem, hominibus quoque dubiam suam
salutem reliquit. Mox enim Honorius Papa
Jacobum Siciliae coronam arripientem ex-
communicavit.

Wenceslaus Rex Bohemiae ducta uxore
filiam Rudolphi Jutha, vel ut alii, Juditha
ve Gutha Electoribus Principibus adnu-
ratur.

✽(1286.)✽ Henricus Rex Cypri, post
se prorege olim a Carolo misso, Rex Hiero-
solymae coronatur Ptolemaide Rudol-
phus ab Honorio ad Imperii coronam eve-
catur, sed ille Imperatorum scopulum Ita-
liam declinans, libertatem Italis urbibus
pro pecunia vendit.

✽(1287.)✽ Honorius Papa moritur.
Tartari Poloniam crudelissime vastant,
Lescio Principe cum uxore & regni Proce-
ribus in Hungariam fugiente.

Classis Francica iterum victa a Rogerio
Lauria: multi nobiles & proceres capti,
pretio redempti atque dimissi sunt. Praeter
Guidonem Simonis Monfortii nepotem,
qui obiit in carcere Siculo, & maluit mori
quam

quàm illicitæ Veneri fervire, quæ morbo
eju sunicum remedium judicabatur à Me-
dicis. Martyr illustris castitatis.

✽(1288.)✽ Postquam sedes vacasset
decem menses eligitur in Papam Hierony-
mus Asculanus, Generalis Franciscano-
rum, Cardinalis Prænestinus, dictus Nico-
laus VI. quo curante Carolus Claudus cer-
tis conditionibus liberatur è captivitate
Arragoniorum.

✽(1289.)✽ Saraceni Christianos de
Principatu in Syria dissentientes vexant, &
Tripolim occupant, cæsis septem millibus
Christianorum, quas copias Pontifex pau-
lò antè submiserat.

Carolus Claudus in die Pentecostes Si-
ciliæ Rex coronatur Reate in Apulia, post-
quam eum Nicolaus Pontifex utriusque
Siciliæ Regem tam citra, quàm extra Pha-
rum renunciasset. Acceptâ coronâ Caro-
lus omnia pacta, quæ cum Arragonio co-
actus iniverat, irritavit. Jacobus ex Sicilia
progressus Catanzanum Calabriæ impulit,
ut à Carolo deficeret, & hanc urbem præ-
sidio firmavit. Quod tamen statim Comes
Attreatensis obsedit. Eum dum Lauria
cum Jacobo aggreditur, victi & fugati Gal-
lis palmam cesserunt. Exinde biennales
induciæ inter Carolum & Jacobum pactæ
restitu-

restituto Catanzano. Et Carolus ut be-
nus Paterfamilias regnum suum Ordinavit
dictus ideo *Cunctator*, quia maluit pro-
cederent cunctando res suas restituere, quam
ardenter accelerando iterum perdere.

✽(1290.)✽ Andronicus Græcorum
Imperator fratrem suum Constantinum
Porphyrogenitum omnibus acceptissimum
propter venustissimam indolem, cum fra-
tore suo Michaële *Strategopolio* in carcere
conjicit: Unde Græcorum Imperium
duobus præclaris belli ducibus destitutum
qui impetus Turcarum suâ fortitudine
primebant, postmodum ab iisdem Turcis
est labefactatum.

In Poloniâ Lesco Rege defuncto filii
jus regnum scindunt.

Contigit hoc anno miraculum insignis
Parisiis, ubi Judæus quidam à Christiano
mulierculâ emptam sacram hostiam, mi-
leo & cultello, clavo, ac lanceâ transfixam
& inde magnâ copiâ sanguinis promanan-
te, in ignem conjecit: eamq; ex flammis se
metipsam incolumem extollentem, ac per
cubiculum volitantem, demum in bullien-
tis aquæ caldariam immisit, è quâ hostia
specie Crucifixi Judæo apparere cœpit, &
res à muliere superveniente detecta atque
Judæus impœnitens vivus combustus est.

sacra-

Sacratissima autem hostia hætenus illæsa & integra conservata est in Ecclesia S. Joannis, & domus in qua hæc patrata sunt conversa est in Ecclesiam & cænobium Fratrum Charitatis B. Mariæ Virginis sub regula S. Augustini, vulgo dictum *Bulletarium* ab aqua bulliente in quam hostia coniecta est. Et ostenduntur adhuc omnia miraculi hujus instrumenta in opprobrium Judæorum & Sacramentariorum.

DECAS X.

Ab anno 1290. ad annum 1300. ❀

1291. **L**Uctuofus hic annus fuit Christianis, quo Ptolomais non jam Christianorum, sed grassatorum & sceleratorum receptaculum obfessa est à Sultano Meleca Messer sexaginta equitum, & peditum centum sexaginta millibus, Nonis Aprilis. In hac urbe armatorum numerabantur supra triginta millia, incolarum plùs quadragies millibus: His omnibus præfectus erat Petrus (alii dicunt) Guilielmus Beliuus Templariorum Magister, vir fortissimus, & cujus virtute urbs fortiter defensa est. Verùm eo cæso multisque in Cyprum dilapsis, urbs tandem generali in-
L pref-